

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6172/2020
10.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, против тужених „Мидмарк“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Мирослав Јеремић, адвокат из .... и АА, јавног извршитеља из ..., ради утврђења ништавости закључака јавног извршитеља, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2878/20 од 19.06.2020. године, у седници одржаној 10.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 2878/20 од 19.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог „Мидмарк“ д.о.о. Београд за накнаду трошкова састава одговора на ревизију..

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 13773/18 од 05.02.2020. године, одбачена је као недозвољена тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је ништав закључак Јавног извршитеља АА о јавној продаји непокретности ИИ 91/15 од 27.10.2016. године, да је ништав закључак Јавног извршитеља АА од 17.11.2016. године којим се додељују пословни простори (ближе описани у изреци) и да је ништав закључак Јавног извршитеља АА о предаји непокретности ИИ 911/15 од 21.11.2016. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2878/20 од 19.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог „Мидмарк“ д.о.о. Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију побијајући га из свих законских разлога.

Тужени „Мидмарк“ д.о.о. Београд је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама прописаних одредбом члана 408. у вези са чланом 420. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани ревизијски наводи о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 294. ЗПП, учињеној у поступку пред другостепеним судом. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се у наводима ревизије посредно указује, позивањем на нејасне разлоге за одбацивање тужбе, није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тачка 2. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је дана 13.08.2018. године, поднео тужбу (која је уређена поднеском од 14.01.2019. године) против тужених ради утврђења да су ништави закључци Јавног извршитеља АА о јавној продаји непокретности ИИ 911/15 од 27.10.2016. године, закључак Јавног извршитеља АА од 17.11.2016. године, којим се додељује пословни простор број ... површине 408 м² у приземљу зграде у ул. ... бр. ..., пословни простор број ... површине 212 м² у приземљу зграде у ул. ... бр. ..., пословни простор број ... површине 415 м² у приземљу зграде у ул. ... бр. ..., све на катастарској парцели .../... КО ... уписано у ЛН ... и закључак Јавног извршитеља АА о предаји непокретности ИИ 911/15 од 21.11.2016. године. Тужилац је поставио и захтев за утврђење права својине на предметним пословним просторима. Према разлозима нижестепених пресуда у извршном поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету И.И. 18938/15 Јавни извршитељ АА (овде тужена АА) донела је закључке о продаји и предаји пословног простора у ул. ... ... корисне површине од 408 м², 212 м² и 415 м² у приземљу зграде овде туженом „Мидмарк“ д.о.о. Београд. Јавни извршитељ у том поступку је као извршилац јавних овлашћења спровела извршење на основу одлуке суда. Књижни власник наведене непокретности био је извршни дужник ХК „Комграп“ АД Београд. Тужени „Мидмарк“ д.о.о. Београд је купио непокретност у извршном поступку за цену од 73.310.702,40 динара.

Полазећи од наведеног, а имајући у виду одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 31/2011, 99/2011, 109/2013 (Одлука Уставног суда), 55/2014, 139/2014), као и правила Закона о парничном поступку, нижестепени судови су закључили да је тужба недозвољена у делу тужбеног захтева, којим се тражи утврђење ништавости закључака јавног извршитеља. Наиме, оцена законитости одлука донетих у поступку извршења и отклањање последица проистеклих из тог поступка, не може бити предмет оцене у парничном поступку, а нарочито не подношењем тужбе за утврђење ништавости закључака јавног извршитеља, с обзиром да је Законом о извршењу и обезбеђењу, предвиђена правна заштита у оквиру ове друге врсте поступка.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили одредбе члана 74. и 131. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 31/2011, 99/2011, 109/2013 (Одлука Уставног суда), 55/2014, 139/2014), који се у конкретном случају примењује, као и правила Закона о парничном поступку, када су одбацили тужбу у наведеном делу тужбеног захтева, као недозвољену.

Одредбама наведеног Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је у члану 4. став 1. да извршитељ спроводи извршење на основу решења о извршењу које доноси основни суд са подручја вишег суда, односно привредни суд за које је извршитељ именован. Као правно средство које странке, али и учесници извршног поступка могу користити у фази спровођења извршења предвиђен је захтев за отклањање неправилности, које могу бити учињене како одлукама тако и радњама. По члану 74. став 1. и 5. странка и учесник могу поднеском захтевати од суда, односно извршитеља да отклоне неправилности учињене у току и поводом спровођења извршења. Ако нађе да је захтев из става 1. овог члана основан, суд ће решењем утврдити, а ако је то могуће отклонити, односно наложити отклањање неправилности насталих одлукама и радњама судског извршитеља или извршитеља. Према члану 131. став 1, 2. и 3. тог закона, након полагања цене у случају продаје непокретности јавним надметањем, односно по полагању цене у случају продаје непосредном погодбом суд, односно извршитељ доноси закључак да се непокретност преда купцу и да се у јавну књигу упише право својине у његову корист. Закључак о предаји непокретности доставља се свим лицима којима се доставља и закључак о продаји, као и пореској управи. Против овог закључка може се поднети захтев за отклањање неправилности о коме одлучује суд решењем, у складу са чланом 74. овог закона.

Осим тога, одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу прописан је поступак заштите лица које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење "трећег лица". Наиме, лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење може све до окончања извршног поступка да изјави приговор судији, којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Ако извршитељ спроводи извршење, судија приговор доставља и њему (члан 50. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу). Судија може током целог поступка треће лице, чије право оцени вероватним, а које је извршни поверилац оспорио или се о њему није изјаснио, решењем да, упути да у року од 15 дана од дана достављања решења против извршног повериоца, покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на том предмету недопуштено (став 4. наведене одредбе).

Одредбом члана 1. ЗПП прописано је да се овим законом уређују правила поступка за пружање судске правне заштите по којима се поступа и одлучује у парницама за решавање спорова насталих поводом повреде права личности и спорова из породичних, радних, привредних, имовинскоправних и других грађанскоправних односа, осим спорова за које је посебним законом прописана друга врста поступка.

Како је у конкретном случају тужилац тужбом тражио утврђење ништавости закључака јавног извршитеља о продаји и предаји непокретности, такво утврђење не представља захтев о коме се може расправљати и одлучивати у смислу члана 1. ЗПП, код јасних правила садржаних у цитираним одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу, којима је прописан поступак и начин контроле правилности спровођења извршења. Заштита странке јасно је дефинисана и обезбеђена кроз прописана правила о поступку по захтеву за отклањање неправилности, као правном средством које странке, али и учесници извршног поступка могу користити у фази спровођења извршења и о приговору трећег лица, као лица које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење. С обзиром на изложено, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права због постојања интереса тужиоца да у овој парници утврди ништавост закључака јавног извршитеља на основу

члана 103. ЗОО и тако заштити своје право својине, јер је посебним законом прописана друга врста поступка за пружање судске правне заштите.

Из наведених разлога на основу члана 414. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају трошкове који су потребни ради вођења парнице, то је на основу члана 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић